

בנוף התורה

שיעורים בספר אורות התורה | פרקים א' - ה'
הרבי אליעזר קשטייאל

מוקדש לרופאות והצלחות של
יהודיה בן שמחה עובדיה

”אי אפשר לבר בלא תבן“ (ברכות נ”ה).

בקשתנו שטוחה בפני הלומדים לשלח את הערותיהם
על מנת שנוכל לתקן במהדורות הבאות

עריכה: דוד שלמה וctal

הגאה: נתנאל שאול

עיצוב גרפי: אביכים עיצובים 050-6998594

כל הזכויות שמורות
ניתן להעתיק ולצלם שלא למטרות מסחריות

להזמנות:

אביבי - 050-8846929

זוהר - 0526198874

אלול התשע”ז

עלי

בנפש התורה

”נר ה' נשמת אדם“
МОКДШ לעילוי נשמת
היקר באדם

אכינו

פינחס אליהו

בן שמחה

נבוון ז"ל

נלב"ע י"ב ניסן התשע"ד

ת.ג.צ.ב.ה

”נר ה' נשמת אדם“
МОКДШ לעילוי נשמת
עמי מורותי

טובה (גיטי) מלכה

בת אידל פרימט

וכטל ע"ה

נלב"ע ר"ח כסלו התשס"א

ת.ג.צ.ב.ה

”נֵר ה' נְשָׂמֶת אָדָם“

מִזְבֵּחַ לְעִילֵי נְשָׂמֶת

יְחִזְקָאֵל בֶן גּוּגִ'ה

שִׁיבַת הַכֹּהֵן

נְלֵבָע ג' סִיוּן הַתְשׁוּעָה

ת.ג.צ.ב.ה

תוכן עניינים

הקדמה 7

	פרק ז'	פרק ג'	פרק א'
137.....	כל התורה כולה.....	פרטי תורה וכליותיה.....	תורה שבכתב
138.....	א.....	90.....	ותורה שבעלפה.....
144.....	ב.....	98.....	א.....
146.....	ג.....	111.....	ב.....
149.....	ד.....	115.....	ג.....
153.....	ה.....	117.....	ה.....
		123.....	ו.....
	פרק ה'	125.....	פרק ב'
155.....	אותיות התורה	ז.....	תורה לשמה.....
156.....	א.....	ח.....	א.....
161.....	ב.....	ט.....	ב.....
165.....	ג.....		ג.....
168.....	ד.....		ד.....
			ה.....
			ו.....
			ו.....

— |

| —

— |

| —

הקדמה

”אמר ר' יהושע בן לוי... החש בראשו יעסוק בתורה... החש בכל גופו
יעסוק בתורה“

(עירובין נ"ד ע"א)

”...אם יש לאדם חולין בגופו, שכל אשר הוא חוליה יוצא מן הסדר,
يעסוק בתורה שהיא סדר העולם, ואז האדם אשר היה מקבל חולין
שהוא שינוי יחזור אל הסדר שהוא בראיתו... ובשביל כך התורה היא
שם חיים ורפואה אל הכל...“

(נתיב התורה מהר”ל, פרק א')

בעזרת ה', יתברך, אנו זוכים לפרסם את הספר השלישי והאחרון, על סדרת
השיעורים של הרב אליהו קשטיאל בספר אורות התורה לממן הרב קוֹק
צצ'ל. את לימוד ספר 'אורות התורה' פתח הרב קשטיאל דואק בפרק ו',
בו ובשאר הפרקים עד סוף הספר עוסקו שני הכרכים הקודמים בסדרה,
כשהספר שלפניכם מכיל שיעורים בפרקים א' עד ה'.

את הרעיון להוציא לאור את שיעורי הרב, קיבלנו כ Schnachtha עליינו הבשרה
על דבר מחלתו של חברנו היקר - **יהודא בן שמחה עובדיה** ה'יז. לא יכולנו
לחשוב על דבר יותר מתאים ונכון לעשות מאשר להוסיף תורה ולהאדירה,
מתוך תפילה שריבוי הלימוד יוסיף זכיות ויחיש את רפאות השלהמה במהרה.
זכינו ומשפחת נבון לקחה על עצמה את מימן הוצאה הספר ואת העיסוק
בפרסומו. לפני כשנתים וחצי חלה אבי המשפחה במחלת קשה, ומרגע
היוודע דבר המחלת לקחו על עצמם בני המשפחה, בראשם הבן זיהר, להוסיף
עוד ועוד תורה. הוצאה ספרים,ימי לימוד ושיעורים רבים, כולם לטובת הצלה
האב היקר, שגם אנו זכינו להכיר את טוב לו. שני הספרים הקודמים בסדרה

היו גם הם חלק מהഫיעליות הענפה שנעשתה לרפואתנו. לצערנו, לפני כמה חודשים, בשבט קודש, שבת הגדול, נפטר **פינחס אליהו בן שמחה ז"ל** לבית עולמו והותיר את כלנו אבלים.

גודלת משפחת נבון ניכרת גם עתה, לאחר הפטירה, בהילכה מחיל אל חיל, בכר שהרצין להוסיף עוד ועוד שיעורי תורה וספרים, לא נפסק אלא רק הולן וגדל. אנו מברכים את המשפחה וביחד את חברי יהר - מן השמים תנוחםן. הזכות של הוספת התורה, אותה הקדשתם לרפואת אביכם, תעמדו עתה ותונחמכם.

שמחנו קיבל הארות והערות על שני הספרים הקודמים בסדרה ואנו מקווים שנזכה בקרוב להוציאו לאור מהדורה מתוקנת וטוגה יותר של הספרים. אנו מודים לכל מי שזכה אותנו ברשמי וועוד אותנו בפועלנו. אנו מקווים שאנו מצויים הפעם דבר מתוקן מתחת ידינו ומכל מקום, האחריות על השגיאות, יכולה علينا. לא היינו יכולים להוציא את הספר אילולא ההיררכיות וההתנדבות של חברי הישיבה ששתכננו את השיעורים, בראשם חברי חן כהן. כן אנו מודים לדוד שלמה וכטול על בעבודת העריכה.

את השיעורים על ספר אורות התורה, שמענו מפי מו"ר הרב קשתייאל כאן בישיבה לבוגרי צבא בעלי, לפניו כחמש שנים. זכינו ללמידה מפיו על חטיבתו, עומקה ומשמעותה של תורהנו הקדושה, מתוך דברי קודשו של מרן הרב קוֹק אצ"ל. אנו מודים לדבר על כל הטוב ועל כך שהוא מזכה אותנו يوم יום בהתמדה ובמסירות וכן על העזרה המרובה בהוצאה הספר.

'מודים אנחנו לפניו ה' אלוקינו ואלוקי אבותינו ששפת חלקנו מושבי בית המדרש'. השתמשר לזכות אותנו 'ללמוד וללמד לשמר ולעשות'.

השבועות האחרונים, בהם עסקנו במרץ רב בעבודה על הספר, היו בצלמו של מבצע 'צוק איתן' בעזה. חלק מהשיעורים, על אף שהועברו לפני יותר מחמש שנים, נדמים היו לנו, כאילו הועברו בימים אלו. דברי קודשו של מרכז הרב קוק זצ"ל, שחוותה של האומה תלוי בהתווಡותה לזהותה העצמית, לתורה הקדושה, הפיחו בנו כוחות והכרה מוחודשת בדבר חשיבות לימוד התורה דווקא בימים אלו. רأינו עינינו איך **"זהות האומה מתחזק על ידי מה שבנינה מתפרנסים בפרונסם הרוחנית מפרי רוחה"** (פרק ב', פסקה ה'). אנו תקווה שעל ידי העסק בתורה, נזכה ונוסף אומץ וכוח לאומה, לעמד כנגד כל אויבינו ולכלותם במהרה. **"ויראו כל עמי הארץ כי שם הוא נקרוא עליו ויראו מפרק"** (דברים, כ"ח, י').

המשפחה והחברים

תשורי התשע"ה

— |

| —

— |

| —

פרק א'

תורה

שִׁבְכָתֶב

וּתְרוֹהַ

שִׁבְעַלְפָה

K.

תורה שבכתב אנו מקבלים על ידי היצור היוצר עליון יותר מקיף שבನשפתנו. אנו מרגשים מקרבה את הביקורת תפארת האורה החיה הכללית של כל היקום. דואים אנו על ידה למעלה מכל הגיון וshall, חשים אנו רוח אליהם עליון מרוחפת עליינו, נוגעת ואינה נוגעת, טסה על פני חיינו מעל להם וمزורחת אותם באורה. האור מבהיך, נצץ וחודר בכל, תחת כל השמים ישרחו. לא רוח האומה חוללה אוור גדול זה, - רוח אליהם יוצר כל יצירה, תורה חיים זאת יסוד יצירת כל העולמים כולם. בתורה שבבעל פה אנו יורדים כבר אל החיים. אנו חשים שהנמו מקבלים את האורה העליונה בצדוק השני שבונשמה, בצדוק המתקרב לח' המעשה. אנו חשים, שרוח האומה, הקשורה כשלחבת בଘלת באוור תורה אמת, היא גרמה באופיה המזוחה, שתורה שבבעל פה נוצרה בצורתה המזוחה. ודאי כוללה היא תורה האדם הזאת בתורת ד', - תורה ד' היא גם היא. העין הפוכה של צופה באספקלריה המaira, הנאמן בכל בית ד', לא אפשר שמננה תהיה נעלמת שפעת חיים זאת לכל פתוחיה. גם מה שתלמיד ותיק עתיד לחדר - הכל נאמר למשה מסיני. ושני אורים הללו עושים עולם שלם, שמיים הארץ ישקו בתוכו.

החלוקת לתורה שבכתב ותורה שבעל פה הינה חלוקה עקרונית. התורה ניתנה לנו בשני ערכאים - עורך אחד: תורה שבכתב וערוך שני - תורה שבעל פה.

הגמר מלמדת, 'שלא כרת הקב"ה ברית עם ישראל אלא בשכיל דברים שבבעל פה', ומכך אנחנו למדים שעיקר הקשר בין הקב"ה לישראל, עיקר הברית, היא על ידי תורה שבבעל פה. אפשר על פי זה לומר שני הערכאים הללו בעצם מבטאים שתי בחינות של התגלות התורה. כמובן, ישנו צד בתורה שבו היא נתפסת כקשר ביןינו לבין הבורא. אבל יש לתורה גם בחינה אחרת,

בה היא לא מופיעה כיוצרת קשר בין הבורא לבין משה בכלל, אלא היא המשם שבו מופיעים רצונות הבורא מצד עצמו - אלו שעלה ידם נברא העולם, 'הסתכל באורייתא וכbara עלמא'². מהצד זהה, התורה מופיעה עניין בפני עצמה, ככיתוי של הרצון האלקי, של שמו.

שאנחנו לומדים תורה אנחנו בעצם תמיד עוסקים בשני דברים במקביל - צד אחד של הלימוד הוא חיזוק הקשר ביןינו לבין הקב"ה, הצד שני של הלימוד, הוא גילי רצון ה' וחשיפת העקרונות על פיהם הוא ברא ומנהיג את העולם. מכך שהגמרה בגיטין קוראת לתורה שבעלפה - 'ברית', וכך לומר שהتورה שבע"פ מייצגת את הצד של התורה שעסוק בקשר בין עם ישראל לה', ולעומת זאת, תורה שבכתב מבטא את העיסוק ברצונות הבורא מצד עצמו. בהמשך ננסה גם להסביר למה זה מנומח דווקא במילים תורה 'שבכתב' ותורה 'שבעלפה'.

גם ה'טור' מסביר את ברכות התורה צורה³: מיד לאחר הקראיה בתורה, מברך העולה: 'אשר נתן לנו תורה אמת וחי' עולם נטע בתוכנו'. יש כאן שני צדדים, הצד אחד - 'תורת אמת', כלומר, אמת מוחלטת שעליינו ללמידה. הצד שני - 'חי' עולם נטע בתוכנו', כלומר, לא האמת היא הנושא אלא החיים שלנו. בתוכנו ישנה איזושהי נתיחה, יש זרם של חיים שמופיע עבון. מסביר ה'טור' ש'תורת אמת' זו תורה שבכתב, ו'חי' עולם נטע בתוכנו' זה תורה שבעלפה.

באמת בתורה שבכתב הדגש הוא על מה שכתנו, ככלומר על מה שקיבלנו ממש מיד ה'. ספר תורה אסור שתהיה חסירה בו אפילו אחת, ואפילו אם לא חסירה בו אף אותן, אלא שיש אחת שלא כתובה כראוי, כבר עוזרים את כל הקראיה באמצעותו, ככלם אבלים וחפוי' ראש וגבאים לא יודעים מה לעשות עם עצמו. 'מה כבר קרה...?' הרי אנחנו בכל מקרה יודעים מה אמרו להיות כתוב פה, לא! זה לא מספיק, זה לא מה שהקב"ה נתן לנו, יש כאן שניי ואולי אם הוא כחוט השערה, זה כבר מספיק בשבייל שנפסול את הספר.

² בראשית רבבה, א', א'.

³ אורח חיים, קל"ט.

הנושא של תורה שבכתב הוא השימור של התורה בדיק כפי שקיבלנו אותה וללא שום התרבויות, לא עוזרת לנו ההבנה, אנחנו נקייד שהכל יהיה כתוב וכך או.

קריאה בתורה בכל שבת היא צו – 'בעל הקורא', קורא ברצף בלי לעצור ולהסביר בשום שלב את מה שהוא קורא. אם בטיעות הוא שוכח איזה אות קטנה, הוא מסתכן בסקילה, כל בית הכנסת קופץ עליו. 'מה קרה...?!'. זה לא בדיק מה שהקב"ה נתן. גם 'קריאה שמע' הינה אירוע של מפגש עם תורה שבכתב, ועל כן כתוב שחייבים לדקק באותיות',ומי שמדקדק באותיות מצננים לו את הגיהנום, מורידים לו כמה מעלות. הדגש בתורה שבכתב הוא מפגש עם התורה כפי שהיא, כפי שהקב"ה נתן לנו אותה, בלי' שינוי, בלי' פערים ולא התרבויות או הסברים.

לעומת זאת, זו לא האוירה כשאנחנו באים ללימוד משנה או גמרא. בלימוד אנחנו מקשימים, מתרצים, מנסים להסביר ולהבין, אומרים מה דעתנו ומה לא נראה לנו, אין הקפדה ודקדוק גדולים כל כך והעיקר זה ההבנה שלנו. בלימוד תורה שבעל פה אנחנו מאד וחצים להיות מעובדים. אדם שלמד משנה, הוא צריך לשאול, לתרץ, לחפש את המקור ולכתוב חידושים. ככל שיש לנו יותר דברים לומר על המשנה זו, ככה יותר טוב. הנושא של תורה שבעל פה זה לא שימור הכתוב כפי שהוא. בישיבות לא מתעסקים בשימור כתבי יד עתיקים, בישיבות אמורים סברות. הנושא הוא הופעת הח"ם. החיים מופיעים כשאנחנו מביעים את עצמנו ומפגינים מעורבות גוזלה בכל מה שנעשה. התורה שבעל פה היא ברית, קשר חי, ביןינו לבין הבורא. הקב"ה אומר שהוא ואנו משיבים לו תגונבה. יש כאן שותפות והדדיות.

יש אם כן לתורה שני צדדים – יש את הצד של הצורך להיפגש עם האמת האלוקית מצד עצמה, יש יצירת קשר חי ביןינו לבין ה'. כל הצד ז考ק לחברו, אנחנו צריכים להזכיר את האמת כפי שהיא, אנחנו גם צריכים ליצור מערכת יחסים פוריה ביןינו לבין הקב"ה.

יש לנו שני מועדים בשנה בהם אנו שמים את התורה במרכז – חג השבועות ושמחת תורה. מה ההבדל ביניהם? לא נראה שלמשמעותו מכמ' יצא פעמי' ללימוד הרביה תורה בשמחת תורה. זה חג שלא לומדים בו כל כך. רוב החג ספר תורה סגור ונמצא בתוך מעגל וכולם רוקדים סביבנו. גם כשבכבר פותחים אותו, אז פשוט קוראים וקוראים, מעלים את כולם שיברכנו, אבל רק קוראים בזריזות הדגש של שמחת תורה הוא השמחה בתורה עצמה בלי שאנו חננו מעורבים לימודית או מביעים דעה. لكن גם במועד זה אין הבדל בין אדם לאדם, זה לא משנה אם אתה תלמיד חכם או עם הארץ, כולם רוקדים סביב ל תורה וכולם עולים לקריאת התורה, כי באמת מול התורה באמיתה אין גודל ואין קטן.

חג שבועות לעומת זאת, זהו חג הילך של תורה שבבעל פה. המפגש שלנו עם התורה בחג השבועות הוא מפגש חי של מעורבות ולמידה. בשבועות הנושא הוא לא ספר התורה, אלא חוספת משמעויות של לימוד. בזה כבר יש הבדל בין אדם לחברו, כשהגיעים ללימוד התורה אז ישן מדרגות שונות של אנשים. את החלקה זו כותב בעל 'שפה אמת'⁵: בשמיini עצרת, שמחת תורה, אנחנו מתפללים שירד גשם מהשמים, שאינו בטוח פועלתנו. ובשבועות אנו חוגגים את הקציר, את היוננו מעורבים ופעילים. שני מועדים, מועד ל תורה שבכתב ומועד ל תורה שבבעל פה.

עד כאן הקדמה.

"תורה שבכתב אנו מקבלים על ידי הzcיר היוצר עליו ויתר מקיף שבנשפתנו". כשאנו באים ללימוד התורה שבכתב, אנחנו באים מתחן רצון להיפגש עם המחשבות האלוקיות היכי גבאות, עם האמת מצד עצמה. אנחנו לא מחפשים את האינטראקטיה של התורה עם החיים שלנו, "אנו מרגישים מקרבה את הביקורת תפארות האורה החיים הכלליות של כל

⁵ על פי שיחות לשבועות, תרמ"ה.